

वैरेणया अनुचिता चितनंतयैवपूतः पाप्मायेषां तितं प्रापुरिति ॥ २८ ॥ तानाह कामादिति तदघंकामादिनिमित्तं पापं हित्वा उक्तं च गोप्यः कामाद्गया
 त्कंसो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः संबन्धादृणयः स्नेहाद्युयं भक्त्या वयं विभोरिति ॥ २९ ॥ तर्हि वेनः किमिति नरेकेपातितः तीव्रध्यानाभावात्पापमेव तस्य
 फलितमित्याह कतमोऽपीति पुरुषं श्रीहरिं प्रति पुरुषे पुरुषस्य कामासंभवात् द्वेषादिभिश्चितयतां पंचानां मध्ये वेनो नैकतमोऽपीत्युक्तम् ॥ ३० ॥
 तदेवमिति हासप्रस्तावकथामुक्त्वा श्रीकृष्णो शिशुपालस्य वैरानुबन्धे को हेतुरित्यपेक्षायां तमेवेति हासं वक्तुमाह मातृष्वस्नेय इति पदात् वैकुण्ठात्च्युतौ
 ॥ ३१ ॥ हरिदासौ अभिमृशति अभिभवतीति तथा कस्य शापः कीदृशो वा अश्रद्धेयः अनादरणीय इवाभाति असंभवात् यतो हरेर्भक्तानां तथा

एवं कृष्णो भगवति मायामनुजर्द्विश्वरे ॥ वैरेण पूतपाप्मानस्तमीयुरनुचितया ॥ २८ ॥ कामाद्वेषाद्गयात्स्नेहा
 द्यथा भक्त्येश्वरे मनः ॥ आवेश्य तदघंकित्वा बहवस्तद्गतिंगताः ॥ २९ ॥ कतमोऽपि न वेनः स्यात्पंचानां पुरुषं
 प्रति ॥ तस्मात्केनाप्युपायेन मनः कृष्णे निवेशयेत् ॥ ३० ॥ मातृष्वस्नेयो वश्वैद्यो दंतवक्त्रश्च पांडव ॥ पार्षद
 प्रवरौ विष्णोर्विप्रशापात्पदाच्युतौ ॥ ३१ ॥ युधिष्ठिर उवाच कीदृशः कस्य वा शापो हरिदासाभिमर्श
 नः ॥ अश्रद्धेय इवाभाति हरेरेकांतिनां भवः ॥ ३२ ॥ देहेंद्रिया सुहीनानां वैकुण्ठपुरवासिनाम् ॥ देहसंबन्धसंब
 द्धमेतदाख्यातुमर्हसि ॥ ३३ ॥ नारद उवाच एकदा ब्रह्मणः पुत्रा विष्णोर्लोकं यदृच्छया ॥ सनंदनाद
 योजग्मुश्चरंतो भुवनत्रयम् ॥ ३४ ॥ पंचषट्हायनार्भाभाः पूर्वेषामपि पूर्वजाः ॥ दिग्वाससः शिशून्मत्वा द्वा
 स्थौतान्प्रत्यषेधताम् ॥ ३५ ॥ अशपन्कुपिता एवं युवां वासन चार्हथः ॥ रजस्तमोभ्यां रहिते पादमूले मधुद्वि
 पः ॥ पापिष्ठामासुरीं योनिं बालिशौ यातमाश्वतः ॥ ३६ ॥ एवं शमौ स्वभवनात्पतंतौ तैः कृपालुभिः ॥ प्रोक्तौ
 पुनर्जन्मभिर्वा त्रिभिर्लोकाय कल्पताम् ॥ ३७ ॥

पिवैकुण्ठवासिनां भवो जन्म इति यत् ॥ ३२ ॥ असंभवमेवाह जन्महे
 तुभूतैः प्राकृते देहेंद्रिया सुभिर्हीनानां शुद्धसत्त्वमयदेहानामित्यर्थः प्राकृतदेहसंबन्धेन संबद्धम् एतदाख्यातुमर्हसि ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कथं भूताः
 पंचषट्हायनानि वर्षाण्येषां ते अर्भा बालाः तद्वदाभायेषां ते पूर्वेषामरीच्यादीनामपि पूर्वजाः तेभ्यः प्रथमं जाताः दिग्वाससो दिगंबराः अतः शि
 शून्मत्वा ॥ ३५ ॥ वासमपि नार्हथः कुतः पुनस्तत्सेवामिति चकारार्थः हे बालिशौ अतो हेतोः आशुयातम् ॥ ३६ ॥ वायुवयोस्त्रिभिर्जन्मभिः लो
 काय स्वस्थानप्राप्तये कल्पतां तावता अयं शापः समाप्यतामिति पुनः प्रोक्तावित्यर्थः ॥ ३७ ॥